

naar man skal gaae ud i en Seilbaad eller i mindre gode Færger, at komme fra Middelfart til Snoghøi end fra Fredericia til Strib, men der kan dog virkelig ikke i og for sig, naar man har en kraftig Dampfærge, være Tale om, at denne Omstændighed skal være af saa overordentlig Betydning, at man af den Grund alene skal beholde Linien Middelfart-Snoghøi. Ja, var der ikke andre Ting, der talte for den ene eller anden af de 2 Linier, saa var dette et Hensyn, der kunde komme i Betragtning; men naar der er overveiende Hensyn, som tale for at forlægge Linien Middelfart-Snoghøi til et andet Sted, saa mener jeg rigtignok, at den Forskjel, der kan være i den mere eller mindre bekvemme Overfart, vil blive aldeles forsvindende. Det, som det fremfor Alt kommer an paa, er at finde det Bedste og Nyttigste for det hele Land og ingenlunde hvad der bedst tjener de lokale Interesser.

**Indenrigsministeren:** Man har ved Forhandlingen af denne Sag troet at kunne finde et meget betydende Argument imod det her forelagte Lovudkast deri, at det gaaer ud paa en Forandring i en her nylig vedtagen Lov, ja man har endog anseet dette for saa vigtigt, at det skal kunne berettige til at nægte Lovudkastets Overgang til anden Behandling, en Fremgangsmaade, der vilde være aldeles usædvanlig. Jeg skal nu herimod sætte den Paastand, at det var Indenrigsministerens ubetingede Pligt at forelægge Rigsdagen det Spørgsmaal, som Lovudkastet indeholder; det er ogsaa saa langt fra, at der er lagt Dølgemaal paa, at det indeholder en Forandring i den vedtagne Lov, at dette jo allerede forkynder sig i Titlen, og det er saa langt fra, at Lovudkastet kom for tidlig, at det tværtimod vilde have været meget ønskeligt, om det var kommet tidligere; ja dets Vedtagelse vilde have været umuliggjort, dersom det var fremkommet senere. Lovudkastet kommer efter min Mening netop i rette Tid, da der nemlig i denne Henseende til Dato ikke er skeet det allermindste Andet, end at der er indført to Ord i den bestaaende Lov. Der staaer deri Ordene: Middelfart og Snoghøi, men der er Intet som helst foretaget, som kunde præjudicere Spørgsmaalet,

og affeet fra Hensynet til Middelfart, har man altsaa i denne Henseende fuldkommen frie Hænder til, uden endnu at have spildt en eneste Skilling eller Time, at kunne forandre Bestutningen, forudsat at man i Rigsdagen kommer til den samme Erkendelse, hvortil jeg er kommen i Ministeriet, at det vilde være en meget betydelig Forbedring af selve Loven. Man har sagt, at Bestemmelsen i den vedtagne Lov er fremkommen efter de nøjagtigste Overveielser, men det er aldeles urigtigt. Der har været foretaget Nivellements paa Fyen, der har været projekteret forskjellige Linier, navnlig mellem Odense og Middelfart, en nordligere Linie henad Bogense og en sydlig Linie, der mere nærmer sig Assens, hvilken man af mange Grunde har valgt, blandt Andet ogsaa af den Grund, at der er stor Nødværdsighed for, at man i Fremtiden kunde komme til at lægge en Linie heelt ned til Assens, som man altsaa var gaaet noget imøde — for Diebliffet kan der dog efter min Mening ikke være Tale om at lægge en saadan Linie — Lort sagt, der har i denne Henseende været projekteret forskjellige Linier, men der har under de foregaaende Forhandlinger ikke med et eneste Ord været Tale om Strib, og hvorfor? Af den ganske simple Grund, at det dengang stod ikke blot uafgjort, men endog som meget tvivlsomt, om Linien vilde komme til Fredericia, og hvis dette ikke blev Tilfældet, kunde der selvfølgelig ikke være Tale om at føre den til Strib; det maa jo erindres, at Regjeringens Forslag gik ud paa, at Banen skal gaae fra Randrup over Randbøl Hede og først nærme sig Rhyten ved Horsens. Den ærebe Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) kan derom have havt sin egen Mening, men hvad der er vist, og hvad han ikke vil kunne benægte, er, at Loven her i Rigsdagen blev forandret derhen, at Banen skal lægges til Fredericia. Det er altsaa fuldkommen urigtigt, naar man siger, at Bestemmelsen om, at Linien skal gaae til Middelfart, er vedtagen efter moden Overveielse, og det vilde være dobbelt urigtigt at sige, at der her kunde være Tale om en seirende og en besejret Mening, thi dette Spørgsmaal har ikke været debatteret. Jeg hører nu, at den ærebe Rigsdagsmand har havt det